Поети вчать, як треба жити,
Багатим бути, а самі ж
І на підошви заробити
Не вміють нещасливий гріш.
Натхнені добрістю й красою,
Оспівують блаженний рай.
Та ситий піснею самою
Не будеш ти, хоч як співай.
Тихіше, милі! Міру мати
Повинні співи голосні,
Бо вік наш хитрий – оплювати
Готовий почуття й пісні.

31 січня 1906 р.